

עין משפט
גר מצוה

בו:

המניח פרק שלישי בבא קמא

מסורת הש"ס

ג א מ"י פ"ג מהלכות
נ א תמן הלכה א מטת
עשן פה טו"ש"פ מ"מ סיומן
פ"ג ט"פ א'
ד ב מ"י ט"ס הלכה ו
טו"ש"פ ט"ס פ"ג א'
ה ד מ"י פ"ג מהלכות
חולב ומקח הלכה ט
מטת עשן טו"ש"פ מ"מ
סיומן חכ ט"פ ט"ס
ו ה מ"י פ"ג מהלכות
סנהדרין הלכה יז מטת
עשן טו"ש"פ מ"מ ט"ד
וכג"ה ט"ס:

לענין רש"י

פשוט"ד (פשוט"ד).

מוסף רש"י

דאין הולכין בממון
אחר הרוב. אלא אחר
המחוק, י"ט לו ט"ס
עשה (והש"ס ב"ב ג'ב).

רבינו הגנאל

לא קור לברא הכותא
קמ"ל בר דרית חבית
אלא אולין בממון אחר
הרוב והרין עם הנבוע
ועל תבוב הכותא וראה
זמן הרין: "פ"ג ובה
אחר ונתקל בה ושתבר
פטור ואקטי' אבא מיטוס
דנתקל בה אם שברה
פטור. הוה לעיוני ומיל.
ואקטי' רב למתני' במבולא
רשות הרבים חבית שאין
לו מאן לעבור אבל אם
אית סליאה אפרי' איבעי
ליה לעיוני ומיל ורין.
שיבר חייב ורין ורין.
וישנאל אבר באפילה
פטור אבל באורה אם
שיבר חייב. ו' ורחן אפרי'
בקין ורין פטור. וסבין
דשפתין במבולא רשות
הרבים כולה אפילו אם
שיבר פטור ובאפילה או
חייב ורין נתקל פטור שיבר
חייב וקיימא לן כ"י ורחן
לא דרא אבר רב פסא
מבני' ורייק בוחתה ורין
הא תמן סהכא אדם מועד
לעולם ואפי' אגוס חייב
בנוק וישנאל ורין ורין
כ"י האי גונא ננתקל
לא שכן דמחייב בה ר'
יוחן ואקטי' רבי הוה
עובדא בקרנא רבי עצי'
הוה רבין וברשות
עבי' מחייבין לעוברין
ושרין לעיוני ומיל אבל
זולתם באפילה אין דקין
זוית לא דאפרי' אין דקין
בני אדם להתבונן בדרכים.
שלה ליה רב חסדא לרב
נתמן ורין אמרו לרוביה
ג' פ' מהכא את חבירו
ברובותו חייב לתת לו
ג' פלעוס. למתקת' פ'
הכא באבורה תחת לחייב
י"ג פלעוס הכהא את
חבירו פטורא דמרי' פ'
שופינא שהא צ"י חסדא
שחופר בו בקופינא דמרי'
כמה פלעוס מחייבין ליה
שלה ליה רב נתמן חסדא
חסדא קוסא אתה רוצה
לנבוח בבבל. הגר י'
הפשיה שבא לידך והגיד
לו דרגותא הוה לגרתי
דכל יומי חר' לו מרגייתו
אתה חר' בליבימא דלאו
דליה וקס אידך למנעיה
לא אשנה ביה שקל פטור
דמרי' ומחייב אפרי' ליה
רב נתמן כל כ' האי גונא
אפילו רב יהודה דפליג
עלי כהא מודה ל' רבין

קמ"ל דאין הולכין בממון אחר הרוב. תימה מה טעם אין הולכין ליה נק"ו מדיני נפשות כדאמרין פ"ק דסנהדרין (דף ג.) ור' ירמיה מיימי ליה נק"ו מדיני נפשות ומה דיני נפשות דמדיני אמר רחמנא זיל בתר רובא רובא דלמיה קמן אולין בדניי נפשות בתר רובא כדאמר גריש בן סורר ומורה (פנהדרין דף טו.) סו"ר"ל דהתם גבי דייני' שאני דחשיב מיעוט ידיהו כמי שאינו וליכא למימר התם אוקי ממונא בחזקת מריה דהא ב"ד מפקי מיניה אכל גבי שאר ממון דליכא מיעוט וחזקה לא אולין בתר רובא: ה"ג אמאי פטור איבעי ליה לעיוני. אכל הך לא פריך אמאי חייב בנזקין כשהחוק איבעי ליה לעיוני כדפירשמי לעיל (דף כג. ד"ה ורמ"ג) דיותר יש לו לשמור עלה זיק ממשל יוחק * ולא שייך כאן כל המשנה וכן אחר ושינה זו פטור (לעיל כ. מ:.) דגבי אדם לא אמר הכי ור"ה דאמר (לעיל דף כג.) הניח מטני נרו אבוקה צנל הגמול פטור ולא אמר איבעי ליה לעיוני וי"ל דדוקא במקום הליכותו אמרינן איבעי ליה לעיוני וקמ"ל קשה הא דאמר רבא לעיל כ' חית לך רשות לנכוי עילאי ואמאי חית ליה רשות לנכוי הא בהמה נמי איבעי לה לעיוני כדמוכח בהפריה (לקמן דף נג.) דשור פסק ביום פטור וליכא למימר במתלא ר"ר"י שאינה יכולה לעבור אלא דרך עליה דא"כ לנכוי נמי חית לה רשות: **ושמואל אמר באפילה** שנו. והא דפליגי לקמן (דף טז.) אי נתקל פטור הוא או לא כגון שנתקל מעמנו ולא נתקל בשוס דבר אכל הכא שנתקל מחמת מכשול ולא איבעי ליה לעיוני אטם הוא ואע"ג דלעיל (דף טו:) מרבינן אונס כרואן בלדס המזיק מפלע תחת פלע אונס גמור לא רבי רחמנא דהא נירושלמי פוטר אותו שישן ראשון אם הזיק לשיי הכא אללו לישן וכן בהגזל (שם) נתקל (דף ק"ג.) גבי הניח להס איכיה פתח ע"א אלה כקבורים של איכיהס היא וענחיה ואכליה משלמין דמי שבר בול שכן "הגו אכל מה שהזיק לו לאטוסי' הן וצממתינן נמי תמן היה צנל חבית ראשון ועבל קורה אחרין דלס עמד צנל חבית ושצברה חבית בקורה פטור ונראה לדקוק דלדס המזיק דמפטור כ'אונס (ממשוס) שהוא כעין גניבה מדמנא צנליה האומנים (ב"מ דף פג.) ושם ד"ה וסג"ר המעביר חבית ממקום לתקום ושצרה רבי יהודה אומר שומר חנם ישבע נושא שבר ופוטור שומר חנם ולא מחייב מטעם אדם המזיק ש"מ דכ'אונס דכעין גניבה אדם המזיק פטור ומדמה ר' יהודה נתקל לגניבה אכל כ'אונס כעין אצירה שהיא קרובה לפשיעה יותר כדאמרין בהשאל (ב"מ דף ז:) דגניבה קרובה לאונס ואצירה קרובה לפשיעה נראה דלדס המזיק חייב דל"א לומר שלל מחייב אלא בפשיעה וכן משמע לעיל דמחייב נגזל מן הגג ברזח שאינו מזהיר ואע"ג דברזח שאינו מזהיר מפטור בה שומר חנם כדאמרין בנזק ארבעה וחמשה (לקמן דף מה.) גבי ארבעה נכנסו תחת העלים כו' ומייבין לשלם דמי שור לנעלים חוץ משומר חנם ומוקי לה כגון דנטריה שמריה פחותה דשומר חנם כלתה לו שמיריה והך לא כלתה שמירתן ומיימי מדר' יהודה דמועד קגי ליה בשמירה פחותה דייניו דלח שיכולה לעמוד ברזח מזהיר ואין יכולה לעמוד בשאין מזהיר אלא אע"ג דמפטור שומר חנם מחייב בה אדם המזיק והיינו טעמא משום דהוי כעין גניבה ונתקל הוי כעין גניבה ופטור ביה אדם המזיק וכן מוכח בפרק הגזל עלים (לקמן דף טז.) ושם גבי טבח אומן שקלקל דפריך למאן דפטור (בשומר) חנם מצריימא דקחני נתן צנחיה לנכח ונבלה חייב מפני שהוא כנושא שבר ואלתמא ס"ד דמקשה אפי' צנחני חייב כמו שומר שבר שחייב על האצירה ומשני אימא מפני שהוא נושא שבר ולפיכך כשכר חייב צנחני פטור דהוי כעין גניבה (פ"י מוס' ב"מ פג: ד"ה וסג"ר וב"ב ג' ד"ה ח"ג):

לפי שאין הרוב ש"ב בני אדם להתבונן בדרכים. והא דתני (לקמן דף נג:) שור פסק ביום פטור דשור עיניו ומיבעי ליה לעיוני טפי מאלס: **ד"ה אמרו** לרוביה קאמר אלל אחרים הכל לפי הנתיים ולר"י נראה דיינו לגדול שנישאל דמני דתמן בהחולב (לקמן דף ז.) פטור נתן לו מאמס וזו ומוקי לה (לקמן ד' טז.) לגדול שנישאל: **קנסא** קטגנית בבב"ב. לאו קנסא אלא דין קנסא הוא כדאמרין בהחולב (לקמן ד' פד:) דמילתא דלית בה חסרון כ"ס לא עבדינן שליחותיהו: **אלא** שבור את שיניו. ליתא פסולא איירי מדאכר ליתא כ"ס נשוא:

אין הולכין בממון אחר הרוב. תימה מה טעם אין הולכין ליה נק"ו מדיני נפשות כדאמרין פ"ק דסנהדרין (דף ג.) ור' ירמיה מיימי ליה נק"ו מדיני נפשות ומה דיני נפשות דמדיני אמר רחמנא זיל בתר רובא רובא דלמיה קמן אולין בדניי נפשות בתר רובא כדאמר גריש בן סורר ומורה (פנהדרין דף טו.) סו"ר"ל דהתם גבי דייני' שאני דחשיב מיעוט ידיהו כמי שאינו וליכא למימר התם אוקי ממונא בחזקת מריה דהא ב"ד מפקי מיניה אכל גבי שאר ממון דליכא מיעוט וחזקה לא אולין בתר רובא: ה"ג אמאי פטור איבעי ליה לעיוני. אכל הך לא פריך אמאי חייב בנזקין כשהחוק איבעי ליה לעיוני כדפירשמי לעיל (דף כג. ד"ה ורמ"ג) דיותר יש לו לשמור עלה זיק ממשל יוחק * ולא שייך כאן כל המשנה וכן אחר ושינה זו פטור (לעיל כ. מ:.) דגבי אדם לא אמר הכי ור"ה דאמר (לעיל דף כג.) הניח מטני נרו אבוקה צנל הגמול פטור ולא אמר איבעי ליה לעיוני וי"ל דדוקא במקום הליכותו אמרינן איבעי ליה לעיוני וקמ"ל קשה הא דאמר רבא לעיל כ' חית לך רשות לנכוי עילאי ואמאי חית ליה רשות לנכוי הא בהמה נמי איבעי לה לעיוני כדמוכח בהפריה (לקמן דף נג.) דשור פסק ביום פטור וליכא למימר במתלא ר"ר"י שאינה יכולה לעבור אלא דרך עליה דא"כ לנכוי נמי חית לה רשות: **ושמואל אמר באפילה** שנו. והא דפליגי לקמן (דף טז.) אי נתקל פטור הוא או לא כגון שנתקל מעמנו ולא נתקל בשוס דבר אכל הכא שנתקל מחמת מכשול ולא איבעי ליה לעיוני אטם הוא ואע"ג דלעיל (דף טו:) מרבינן אונס כרואן בלדס המזיק מפלע תחת פלע אונס גמור לא רבי רחמנא דהא נירושלמי פוטר אותו שישן ראשון אם הזיק לשיי הכא אללו לישן וכן בהגזל (שם) נתקל (דף ק"ג.) גבי הניח להס איכיה פתח ע"א אלה כקבורים של איכיהס היא וענחיה ואכליה משלמין דמי שבר בול שכן "הגו אכל מה שהזיק לו לאטוסי' הן וצממתינן נמי תמן היה צנל חבית ראשון ועבל קורה אחרין דלס עמד צנל חבית ושצברה חבית בקורה פטור ונראה לדקוק דלדס המזיק דמפטור כ'אונס (ממשוס) שהוא כעין גניבה מדמנא צנליה האומנים (ב"מ דף פג.) ושם ד"ה וסג"ר המעביר חבית ממקום לתקום ושצרה רבי יהודה אומר שומר חנם ישבע נושא שבר ופוטור שומר חנם ולא מחייב מטעם אדם המזיק ש"מ דכ'אונס דכעין גניבה אדם המזיק פטור ומדמה ר' יהודה נתקל לגניבה אכל כ'אונס כעין אצירה שהיא קרובה לפשיעה יותר כדאמרין בהשאל (ב"מ דף ז:) דגניבה קרובה לאונס ואצירה קרובה לפשיעה נראה דלדס המזיק חייב דל"א לומר שלל מחייב אלא בפשיעה וכן משמע לעיל דמחייב נגזל מן הגג ברזח שאינו מזהיר ואע"ג דברזח שאינו מזהיר מפטור בה שומר חנם כדאמרין בנזק ארבעה וחמשה (לקמן דף מה.) גבי ארבעה נכנסו תחת העלים כו' ומייבין לשלם דמי שור לנעלים חוץ משומר חנם ומוקי לה כגון דנטריה שמריה פחותה דשומר חנם כלתה לו שמיריה והך לא כלתה שמירתן ומיימי מדר' יהודה דמועד קגי ליה בשמירה פחותה דייניו דלח שיכולה לעמוד ברזח מזהיר ואין יכולה לעמוד בשאין מזהיר אלא אע"ג דמפטור שומר חנם מחייב בה אדם המזיק והיינו טעמא משום דהוי כעין גניבה ונתקל הוי כעין גניבה ופטור ביה אדם המזיק וכן מוכח בפרק הגזל עלים (לקמן דף טז.) ושם גבי טבח אומן שקלקל דפריך למאן דפטור (בשומר) חנם מצריימא דקחני נתן צנחיה לנכח ונבלה חייב מפני שהוא כנושא שבר ואלתמא ס"ד דמקשה אפי' צנחני חייב כמו שומר שבר שחייב על האצירה ומשני אימא מפני שהוא נושא שבר ולפיכך כשכר חייב צנחני פטור דהוי כעין גניבה (פ"י מוס' ב"מ פג: ד"ה וסג"ר וב"ב ג' ד"ה ח"ג):

אחר ונתקל בה ושברה פטור: אמאי פטור איבעי ליה לעיוני ומיזל אמרי דבי רב משמיה דרב כממלא ר"ה"ר כולה חביות שמואל אמר באפילה שנו רבי יוחנן אמר בן אבון וזית אמר רב פפא לא דיקא מתניתין אלא אר"א כשמואל או כרבי יוחנן דאי כרב מאי אריא נתקל אפילו שבר נמי * אמר רב זביד משמיה דרבא הוא הרין דאפי' שבר והאי דקתני נתקל איירי דבעי למתני סיפא ואם חזק בה בעל חבית חייב בנזקין דדוקא נתקל אבל שבר לא מאי טעמא הוא דאויק אנפשיה קתני רישא נתקל אמר ליה ר' אבא לרב אשי הכי אמרי במערבא משמיה דר' * עולא "לפי שאין דרכן של בני אדם להתבונן בדרכים הוה עובדא בנהרדעא וחייב שמואל בפומבדיתא וחייב רבא בלמא שמואל כשמעתייה אלא רבא לימא כשמואל ס"ל אמר רב פפא דקרנא דעצרא הוי רבין דברשות קעבדי יאיבעי ליה לעיוני ומיזל שלח ליה רב חסדא לר"ג יהרי אמרו לרוביה שלש ולבעיטה חמש * ולסנוקרת שלש עשרה לפנדא דמרא ולקופינא דמרא מאי * שלח ליה חסדא חסדא קנסא קא מנבית בבבל אימא ל' גופא דעובדא היכי הוה שלח ליה דההוא גרנותא דבי תרי דכל יומא הוה דלי חד מנייהו אתא חד קא דלי ביומא דלא דליה א"ל יומא דריה הוא לא אשגח ביה שקל פנדא דמרא מחייה א"ל מאה פנדי בפנדא למחיה אפילו למ"ד לא עביד איניש דינא לנפשיה במקום פסידא עביד איניש דינא לנפשיה דאחמר רב יהודה אמר לא עביד איניש דינא לנפשיה רב נתמן אמר עביד איניש דינא לנפשיה דינא לנפשיה: **ב"מ דף פג:** ד"ה וסג"ר המעביר חבית ממקום לתקום ושצרה רבי יהודה אומר שומר חנם ישבע נושא שבר ופוטור שומר חנם ולא מחייב מטעם אדם המזיק ש"מ דכ'אונס דכעין גניבה אדם המזיק פטור ומדמה ר' יהודה נתקל לגניבה אכל כ'אונס כעין אצירה שהיא קרובה לפשיעה יותר כדאמרין בהשאל (ב"מ דף ז:) דגניבה קרובה לאונס ואצירה קרובה לפשיעה נראה דלדס המזיק חייב דל"א לומר שלל מחייב אלא בפשיעה וכן משמע לעיל דמחייב נגזל מן הגג ברזח שאינו מזהיר ואע"ג דברזח שאינו מזהיר מפטור בה שומר חנם כדאמרין בנזק ארבעה וחמשה (לקמן דף מה.) גבי ארבעה נכנסו תחת העלים כו' ומייבין לשלם דמי שור לנעלים חוץ משומר חנם ומוקי לה כגון דנטריה שמריה פחותה דשומר חנם כלתה לו שמיריה והך לא כלתה שמירתן ומיימי מדר' יהודה דמועד קגי ליה בשמירה פחותה דייניו דלח שיכולה לעמוד ברזח מזהיר ואין יכולה לעמוד בשאין מזהיר אלא אע"ג דמפטור שומר חנם מחייב בה אדם המזיק והיינו טעמא משום דהוי כעין גניבה ונתקל הוי כעין גניבה ופטור ביה אדם המזיק וכן מוכח בפרק הגזל עלים (לקמן דף טז.) ושם גבי טבח אומן שקלקל דפריך למאן דפטור (בשומר) חנם מצריימא דקחני נתן צנחיה לנכח ונבלה חייב מפני שהוא כנושא שבר ואלתמא ס"ד דמקשה אפי' צנחני חייב כמו שומר שבר שחייב על האצירה ומשני אימא מפני שהוא נושא שבר ולפיכך כשכר חייב צנחני פטור דהוי כעין גניבה (פ"י מוס' ב"מ פג: ד"ה וסג"ר וב"ב ג' ד"ה ח"ג):

אין הולכין בממון אחר הרוב. תימה מה טעם אין הולכין ליה נק"ו מדיני נפשות כדאמרין פ"ק דסנהדרין (דף ג.) ור' ירמיה מיימי ליה נק"ו מדיני נפשות ומה דיני נפשות דמדיני אמר רחמנא זיל בתר רובא רובא דלמיה קמן אולין בדניי נפשות בתר רובא כדאמר גריש בן סורר ומורה (פנהדרין דף טו.) סו"ר"ל דהתם גבי דייני' שאני דחשיב מיעוט ידיהו כמי שאינו וליכא למימר התם אוקי ממונא בחזקת מריה דהא ב"ד מפקי מיניה אכל גבי שאר ממון דליכא מיעוט וחזקה לא אולין בתר רובא: ה"ג אמאי פטור איבעי ליה לעיוני. אכל הך לא פריך אמאי חייב בנזקין כשהחוק איבעי ליה לעיוני כדפירשמי לעיל (דף כג. ד"ה ורמ"ג) דיותר יש לו לשמור עלה זיק ממשל יוחק * ולא שייך כאן כל המשנה וכן אחר ושינה זו פטור (לעיל כ. מ:.) דגבי אדם לא אמר הכי ור"ה דאמר (לעיל דף כג.) הניח מטני נרו אבוקה צנל הגמול פטור ולא אמר איבעי ליה לעיוני וי"ל דדוקא במקום הליכותו אמרינן איבעי ליה לעיוני וקמ"ל קשה הא דאמר רבא לעיל כ' חית לך רשות לנכוי עילאי ואמאי חית ליה רשות לנכוי הא בהמה נמי איבעי לה לעיוני כדמוכח בהפריה (לקמן דף נג.) דשור פסק ביום פטור וליכא למימר במתלא ר"ר"י שאינה יכולה לעבור אלא דרך עליה דא"כ לנכוי נמי חית לה רשות: **ושמואל אמר באפילה** שנו. והא דפליגי לקמן (דף טז.) אי נתקל פטור הוא או לא כגון שנתקל מעמנו ולא נתקל בשוס דבר אכל הכא שנתקל מחמת מכשול ולא איבעי ליה לעיוני אטם הוא ואע"ג דלעיל (דף טו:) מרבינן אונס כרואן בלדס המזיק מפלע תחת פלע אונס גמור לא רבי רחמנא דהא נירושלמי פוטר אותו שישן ראשון אם הזיק לשיי הכא אללו לישן וכן בהגזל (שם) נתקל (דף ק"ג.) גבי הניח להס איכיה פתח ע"א אלה כקבורים של איכיהס היא וענחיה ואכליה משלמין דמי שבר בול שכן "הגו אכל מה שהזיק לו לאטוסי' הן וצממתינן נמי תמן היה צנל חבית ראשון ועבל קורה אחרין דלס עמד צנל חבית ושצברה חבית בקורה פטור ונראה לדקוק דלדס המזיק דמפטור כ'אונס (ממשוס) שהוא כעין גניבה מדמנא צנליה האומנים (ב"מ דף פג.) ושם ד"ה וסג"ר המעביר חבית ממקום לתקום ושצרה רבי יהודה אומר שומר חנם ישבע נושא שבר ופוטור שומר חנם ולא מחייב מטעם אדם המזיק ש"מ דכ'אונס דכעין גניבה אדם המזיק פטור ומדמה ר' יהודה נתקל לגניבה אכל כ'אונס כעין אצירה שהיא קרובה לפשיעה יותר כדאמרין בהשאל (ב"מ דף ז:) דגניבה קרובה לאונס ואצירה קרובה לפשיעה נראה דלדס המזיק חייב דל"א לומר שלל מחייב אלא בפשיעה וכן משמע לעיל דמחייב נגזל מן הגג ברזח שאינו מזהיר ואע"ג דברזח שאינו מזהיר מפטור בה שומר חנם כדאמרין בנזק ארבעה וחמשה (לקמן דף מה.) גבי ארבעה נכנסו תחת העלים כו' ומייבין לשלם דמי שור לנעלים חוץ משומר חנם ומוקי לה כגון דנטריה שמריה פחותה דשומר חנם כלתה לו שמיריה והך לא כלתה שמירתן ומיימי מדר' יהודה דמועד קגי ליה בשמירה פחותה דייניו דלח שיכולה לעמוד ברזח מזהיר ואין יכולה לעמוד בשאין מזהיר אלא אע"ג דמפטור שומר חנם מחייב בה אדם המזיק והיינו טעמא משום דהוי כעין גניבה ונתקל הוי כעין גניבה ופטור ביה אדם המזיק וכן מוכח בפרק הגזל עלים (לקמן דף טז.) ושם גבי טבח אומן שקלקל דפריך למאן דפטור (בשומר) חנם מצריימא דקחני נתן צנחיה לנכח ונבלה חייב מפני שהוא כנושא שבר ואלתמא ס"ד דמקשה אפי' צנחני חייב כמו שומר שבר שחייב על האצירה ומשני אימא מפני שהוא נושא שבר ולפיכך כשכר חייב צנחני פטור דהוי כעין גניבה (פ"י מוס' ב"מ פג: ד"ה וסג"ר וב"ב ג' ד"ה ח"ג):

גליון הש"ס

תוס' ד"ה אבא בר רבא
שיד' כאן כל השבועות.
ועי' לקמן ל' פ"א חוספת
ד"ה וזה הכל:

רבינו הגנאל

דאיכא פסידא עביד איניש
דינא לנפשיה ומחי ליה
למחילה וכל שכן דאי
כבר מחייב דפטור דינא
קא עביד אבר לא מינא
דאיטרא לבי דינא. במקום
דאיכא פסידא רבויי הכל
עביד איניש דינא לנפשיה
במקום דליכא פסידא
איתמר רב יהודה אמר לא
עביד איניש דינא לנפשיה
רב נתמן אמר עביד איניש
דינא לנפשיה: **ב"מ דף פג:**
ד"ה וסג"ר המעביר חבית
ממקום לתקום ושצרה רבי
יהודה אומר שומר חנם
ישבע נושא שבר ופוטור
שומר חנם ולא מחייב מטעם
אדם המזיק ש"מ דכ'אונס
דכעין גניבה אדם המזיק
פטור ומדמה ר' יהודה
נתקל לגניבה אכל כ'אונס
כעין אצירה שהיא קרובה
לפשיעה יותר כדאמרין
בהשאל (ב"מ דף ז:) דגניבה
קרובה לאונס ואצירה
קרובה לפשיעה נראה
דלדס המזיק חייב דל"א לומר
שלל מחייב אלא בפשיעה
וכן משמע לעיל דמחייב
נגזל מן הגג ברזח שאינו
מזהיר ואע"ג דברזח שאינו
מזהיר מפטור בה שומר
חנם כדאמרין בנזק ארבעה
וחמשה (לקמן דף מה.) גבי
ארבעה נכנסו תחת העלים
כו' ומייבין לשלם דמי שור
לנעלים חוץ משומר חנם
ומוקי לה כגון דנטריה
שמריה פחותה דשומר
חנם כלתה לו שמיריה והך
לא כלתה שמירתן ומיימי
מדר' יהודה דמועד קגי ליה
בשמירה פחותה דייניו דלח
שיכולה לעמוד ברזח מזהיר
ואין יכולה לעמוד בשאין
מזהיר אלא אע"ג דמפטור
שומר חנם מחייב בה אדם
המזיק והיינו טעמא משום
דהוי כעין גניבה ונתקל הוי
כעין גניבה ופטור ביה אדם
המזיק וכן מוכח בפרק הגזל
עלים (לקמן דף טז.) ושם
גבי טבח אומן שקלקל
דפריך למאן דפטור (בשומר)
חנם מצריימא דקחני נתן
צנחיה לנכח ונבלה חייב
מפני שהוא כנושא שבר
ואלתמא ס"ד דמקשה אפי'
צנחני חייב כמו שומר שבר
שחייב על האצירה ומשני
אימא מפני שהוא נושא שבר
ולפיכך כשכר חייב צנחני
פטור דהוי כעין גניבה (פ"י
מוס' ב"מ פג: ד"ה וסג"ר וב"ב
ג' ד"ה ח"ג):

אם מכל ענין שכן
הוא נג' כשטעם מקובל על
שם יבטי וז' וכן כן הוא
משולל הנה וי"ב.

אם מכל ענין שכן
הוא נג' כשטעם מקובל על
שם יבטי וז' וכן כן הוא
משולל הנה וי"ב.

אם מכל ענין שכן
הוא נג' כשטעם מקובל על
שם יבטי וז' וכן כן הוא
משולל הנה וי"ב.

אם מכל ענין שכן
הוא נג' כשטעם מקובל על
שם יבטי וז' וכן כן הוא
משולל הנה וי"ב.

אם מכל ענין שכן
הוא נג' כשטעם מקובל על
שם יבטי וז' וכן כן הוא
משולל הנה וי"ב.

אם מכל ענין שכן
הוא נג' כשטעם מקובל על
שם יבטי וז' וכן כן הוא
משולל הנה וי"ב.

אם מכל ענין שכן
הוא נג' כשטעם מקובל על
שם יבטי וז' וכן כן הוא
משולל הנה וי"ב.

אם מכל ענין שכן
הוא נג' כשטעם מקובל על
שם יבטי וז' וכן כן הוא
משולל הנה וי"ב.

אם מכל ענין שכן
הוא נג' כשטעם מקובל על
שם יבטי וז' וכן כן הוא
משולל הנה וי"ב.

אם מכל ענין שכן
הוא נג' כשטעם מקובל על
שם יבטי וז' וכן כן הוא
משולל הנה וי"ב.

אם מכל ענין שכן
הוא נג' כשטעם מקובל על
שם יבטי וז' וכן כן הוא
משולל הנה וי"ב.

אם מכל ענין שכן
הוא נג' כשטעם מקובל על
שם יבטי וז' וכן כן הוא
משולל הנה וי"ב.

אם מכל ענין שכן
הוא נג' כשטעם מקובל על
שם יבטי וז' וכן כן הוא
משולל הנה וי"ב.